

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Luimige Reis langs den Rijn

Hood, Thomas

Amsterdam, 1840

Aan Peter Bagster, Esq. Procureur te Canterbury

[urn:nbn:de:bsz:31-140259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-140259)

AAN PETER BAGSTER, ESQ. PROCUREUR
TE CANTERBURY.

MIJN WAARDSTE OUDE VRIEND!

Op het punt zijnde van *Engeland* hoogstwaarschijnlijk voor altijd te verlaten, wil ik u nog eenmaal, ten minste voor zoo ver dat met een' brief gedaan kan worden, de hand schudden, voordat ik heenga, alzoo de tijd en de omstandigheden mij verbinderen, in persoon een laatste afscheid van u te nemen. In dit oogenblik is onze bestemming alleen naar *Duitschland*; maar mijn inwendig gevoel voerspelt mij, dat mij eene veel verdere reis voor de deur staat, en wel die reis, vanwaar een reiziger nimmer is wedergekeerd. Ik heb daarom aan al degenen, die daar belang bij hebben, te kennen gegeven, dat mijn uiterste wil bij u berust, en wat het overige van mijne wereldsche zaken aangaat, heb ik u mijne laatste schikkingen medegedeeld in mijn' afscheidsbrief van eene maand geleden. Woensdag voor acht dagen heb ik weder een' zwaren aanval gehad, van welken ik overtuigd ben, dat hij noodlottig had kunnen worden, maar bij geluk was Dr. TRUBY op dat oogenblik in mijn huis. Het is opmerkelijk, dat ik vóór

die *attaque* ongemeen levendig van geest was geweest; want MORGAN en DOWLAY, en nog eenige anderen van het oude kringetje, waren overgekomen, en wij warmden al onze oude deuntjes en voorvalletjes weder op. Doch een oogenblik, nadat het gezelschap gescheiden was, kreeg ik een toeval, zoodat ik terstond van de gegrondheid overtuigd werd van de oude spreekwijze: een vonkje vóór den dood. Zulke herhaalde schokken zouden het gestel van een paard ondermijnen, en, let op hetgeen ik u zeg, de eerstkomende zal mij ten grave slepen.

Gij zult natuurlijkerwijze even zoo verwonderd zijn als ik het zelf ben, dat een mensch in mijn' toestand eene buitenlandsche reis onderneemt; maar onder ons gezegd, ik heb er bij verrassing mijne toestemming toe gegeven, en ben twintigmaal op het punt geweest van dezelve te herroepen. Doch een woord is een woord, en ik wil behalve dat mijn' neef een weinig van de wereld laten zien. De arme KATOO zal met ons gaan, in de hoop, dat het uitstapje haar een weinig het verlies zal doen vergeten van haren man, of haren »armen GEORGE" zoo als zij hem altijd noemt. Ik had ook gaarne den doctor medegenomen, en heb hem daarvoor boven zijn gewoon honorarium een goed aanbod gedaan, maar hij bedankte daarvoor, en gaf voor reden, dat hij zijne andere patienten niet kan verlaten. Ik kan het niet helpen, maar wanneer ik de vertrouwelijke betrekking, waarin wij zamen zoo veel jaren gestaan hebben, bedenk, dan vind ik dat een weinig ondanikbaar en onmededoogend; want hij weet toch wel, dat ik geene tien mijlen ver kan gaan zonder genees-

kundige hulp nabij mij. Doch ik geloof, dat het gestadige gezigt van den dood al de geneesheeren ongevoelig maakt, of zij zouden een' stervenden de pols niet kunnen voelen, althans die van een' ouden vriend niet, zonder te moeten schreijen van droefheid. Nu ik toch van het sterven spreek, draag ik het u op, om de premie van mijne lijfrente bij de administratie van den Pelikaan geregeld te betalen. Ik had gehoopt, dat de Politie tegen mijne afreize een spaak in het wiel zoude gestoken hebben, maar zij heeft mij tot mijn ongeluk de volle vrijheid gegeven om gansch *Europa* te doorreizen. Dan of het in *Engeland* of in een ander land ergens op den weg is, komt overeen uit: in mijn bed zal het toch zeker niet zijn: en dewijl dus alle plaatsen voor mij hetzelfde zijn, heb ik de keuze aan mijn' neef overgelaten, die de zijne op den *Rijn* gevestigd heeft. Het spreekt van zelve, dat hij het woord zal moeten voeren, want ik kan geen Fransch babbelen of Hoogduitsch koeteren; en dewijl al die vreemde talen doorkneed zijn van vleijerij, zoude ik als een rondborstig Engelschman, geene complimenten genoeg uit mijn brein kunnen halen, om met die woorden te paren. Er staat een Fransch signalement van mij op den pas, dien ik mij door *FRANK* heb laten vertalen. Gij weet hoe ongesteld ik ben, en daár staat, ik weet niet wat al van eene roode *tint*, en eene gezonde *figuur* enz.; die *Monsieur* heeft mij uitgeschilderd als een' van de gezondste en knapste boerenknappen uit geheel *Kent*!

Gij ziet dus dat ik op mijn vertrek sta, en wanneer ik het einde van de eerste poststation bereiken mag,

zult gij misschien nader van mij hooren. Zoo niet, zult gij wel vernemen wat er gebeurd is, en diensvolgens handelen. Als ik het uithoude tot *Holland*, zal dat wel het uiterste zijn. Ik heb met den ouden TRUBY een anker Rijnschen wijn tegen Spaanschen en Port-wijn verwed, dat ik *Keulen* niet te zien krijgen zal. Nu, God zegene u, oude Vriend! en al de uwen! — Ik ben enz.

RICHARD ORCHARD.

P. S. Indien ik eens eenige gallons echten Schiedammer aan uwe Agenten te *Londen*, DRINK-WATER en MAXWELL overmaakte, zoudt gij denken dat zij die naar *Canterbury* konden zenden?